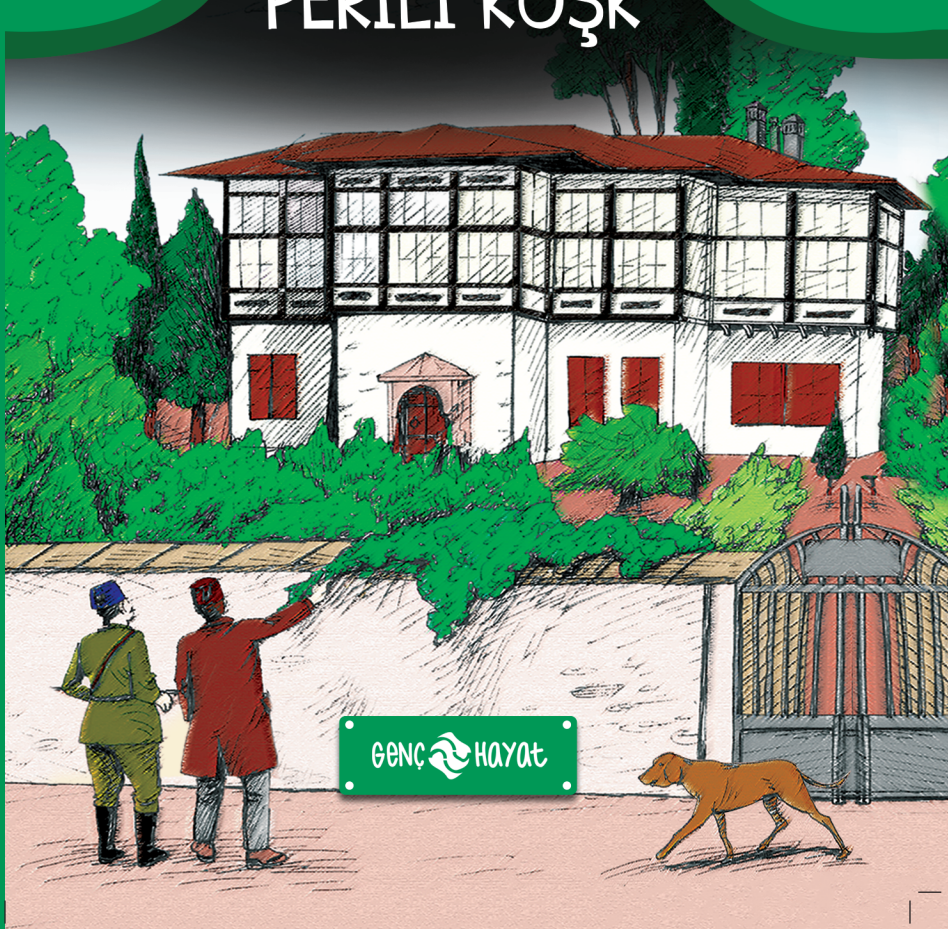
ÖMER SEYFETTİN

PERİLİ KÖŞK

ÖMER SEYFETTİN

PERİLİ KÖŞK

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2017, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Merhaba Genç Arkadaşımız;
Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla!
Çünkü sen bizim hep aklımızdasın…

ISBN : *978-605-9562-38-6*
Sertifika No : *12451*
Genç Hayat : 131
Ömer Seyfettin Dizisi : 4
Kitabın Adı : Perili Köşk
Yazar : Ömer Seyfettin
Çizer : M. Afşin Gürler
Yayın Danışmanı : Adem Kandemir
Editör : Kevser Türkay Kurt
Kapak / İç Tasarım : Hayat Yayınları
Baskı Yeri - Tarihi : Ankara - 2019
Baskı - Cilt : Ertem Basım
Başkent Organize Sanayi Bölgesi, 22. Cad.
No: 8 Malıköy-Temelli / ANKARA
Tel: (0312) 284 18 14
Sertifika No: 16031

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.gnchyt.com - e-posta: editor@cilekyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

ÖMER SEYFETTİN

PERİLİ KÖŞK

GENÇ HAYAT

Ömer Seyfettin

Hikâyeci, 1884 yılında Gönen'de doğdu. Harbiye Mektebi'ni bitirdi (1903). Anadolu ve Rumeli'de subay olarak çalıştı (1906-1908). Sonra Selânik ordu merkezinde görev yaptı. "Hareket Ordusu" ile İstanbul'a geldi (1909). 1911'de ordudan ayrıldı ve İstanbul'a yerleşti. Balkan Savaşı çıkınca tekrar orduya alındı. Yanya kuşatmasında Yunanlılara esir düştü. On ay esaretten sonra kurtularak İstanbul'a geldi. 1974'te ikinci defa ordudan ayrıldı. Kabataş Sultanisinde ve İstanbul Erkek Muallim Mektebi'nde öğretmenlik yaptı. Ölümüne kadar öğretmenlik mesleğini sürdüren Ömer Seyfettin,1920 yılında şeker hastalığından İstanbul'da öldü.

Ara sıra şiir yazan Ömer Seyfettin, hikâyeleriyle ün kazandı. Genç Kalemler, Yeni Mecmua, Şair, Büyük Mecmua gibi dergilerde yayımladığı hikâyelerinde ayrı bir dile, milli uyanış, Türk toplumunun özünü oluşturan yerli ve gelenekçi unsurlar, tasvirden çok olaya ve ola-

yı doğuran ilkelere önem verdi. Ağır, ağdalı, Arapça ve Farsça terkiplerle yüklü katışık dile karşı "Yeni Lisan" fikrinin tarafları oldu.Halkın konuştuğu bir dille yazılması gerektiğini savundu.Sade bir Türkçe kullandı. Ziya Gökalp ve Ali Canip Yöntem ile Millî Edebiyatı'n öncülüğünü yaptı.

Türk edebiyatında hikâye türünün yerleşmesini sağladı.Hikâye ve romanlarda gerçekleri olduğu gibi işlemek, olayları göründüğü gibi göstermek amacını güttü. Hikâyelerde halk deyimlerine, fıkra ve masallarına geniş yer ayırdı. Hikâyelerinin konularını çocukluk ve askerî hatıralarından, halkın inançlarından, tarihî olaylardan, halk törelerinden, günlük hayattan, efsanelerden, halk fıkralarından ve toplumun bozuk düzeninden seçti. Sosyal ve siyasî hayatı yansıtmaya çalıştı. Hikâyelerinden toplumun her kesiminden tipler yer aldı. Marazî tiplere, süslü ve renkli tasvirlere itibar etmedi. Genellikle tarih ve toplum konularını işlediği hikâyelerinde düşünceye ağırlık verdi, kimi hikâyelerinde ise duygusallığı öne geçirdi.

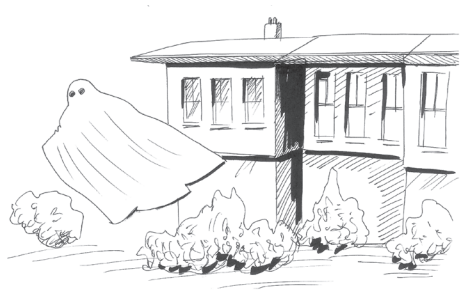
İÇİNDEKİLER

Önsöz 7
Perili Köşk 9
Deve 22
Kurumuş Ağaçlar 29
Mermer Tezgâh 37
Üç Öğüt 55
Hürriyet Gecesi 73
Hürriyet Bayrakları 87
Terakki 103
Mehmâemken 113

ÖNSÖZ

Bu kitaptaki hikâyeler, tarihî olayları konu almıştır. Ömer Seyfettin'in bu hikâyeleri, "Eski Kahramanlar" genel başlığı altında yazmıştır. Hikâyeleri kaleme alırken, savaşın ülkede oluşturduğu kötümser havayı gidermeyi, halkın kahramanlık duygularını uyandırmayı, halka umut vermeyi, insanlardaki yurt sevgisini kuvvetlendirmeyi amaç edinmiştir.

PERİLİ KÖŞK

Sermet Bey döndü, arkasındaki bekçiye;

"İşte bir köşk daha!" dedi.

Küçük bir çam ormanının önünde beyaz, şık bir bina, mermerdenmiş gibi göz kamaştıracak derecede parlıyordu. Etrafını yabani otlar bürümüş. Bahçesinin demir kapısında büyük bir "Kiralıktır" levhası asılıydı. Bekçi başını salladı:

"Geç efendim, geç!... Orası size gelmez."

"Niçin canım?"

"Demin gösterdiğim evi tutunuz. Küçük ama çok uğurludur. Kim otururbut senesinde erkek çocuğu dünyaya gelir."

"On iki kişi nasıl sığarız beş odaya! Buraya bakalım, buraya… Tam bize göre…"

Bekçi tekrar kesin bir işaretle;

"Burada oturamazsınız efendim…" dedi.

Sermet Bey gözünü köşkten alamıyordu. Her tarafında geniş balkonları vardı. Temellerin üzerine yaslanmış sanılacaktı. Kuluçka yatan beyaz bir Nemse tavuğu gibi yayvandı. Yirmi senedir, çoluğa çocuğa kavuşalı hep böyle bir yuva hayâl ederdi. Sinirli bir acelecilik ile;

"Niçin oturamayız?" diye sordu.

"Efendim, bu köşkte peri vardır."

"Ne perisi?"

"Bayağı peri! Gece çıkar. Evdekilere rahat vermez."

Sermet Bey, gözüyle gördüğüne, kulağıyla işittiğine inananlardan değildi. Eliyle sıkı sıkıya tutup hissetmeyince bir şeyin varlığına hükmetmezdi. Göz ile kulak onca birer yalan kovuğuydu. Yalanlar hep bize bu dört kapıdan girerdi. Fakat el... Fakat dokunma, hiç dolma yutmazdı. Bütün hurâfeler, asılsız inanışlar zihnimize hücum için gözle kulağa koşardı. Güldü:

"Perinin bize zararı dokunmaz!" dedi.

Bekçi bir küfür işitmiş gibi Sermet Beyin yüzüne baktı.

"Her giren önce böyle söyler, ama bir ay oturamaz."

"Senin neyine lazım. Haydi burayı gezelim."

"Anahtarı sahibindedir."

"Sahibi kim?

"Sahibi Hacı Niyazi Efendi. İşte şu yandaki köşkte oturan..."

" Haydi, anahtarı alalım."

"Peki, ama ... ."

Döndüler. Sık ağaçlar arasından yalnız üst katının çatısı görünen, kırmızı boyalı, bir eski eve doğru yürüyorlardı.

İhtiyar bekçi yolda beyaz köşkün tarihini kısaca anlattı. On senedir buraya girenler bir aydan çok oturamamışlardı. Önce peri görünüyor, sonra büyük taşlar atıyor, sonunda gelip camları kırıyor, içerdekilere geceleri hiç rahat vermiyordu. Kiracılardan birisinin yüreğine inmiş, üçünün evlatlıkları çarpılmış, birisinin karısı korkudan altı aylık çocuğunu düşürmüştü. Gölgelerinde koyunlar otlayan, çiçekli badem ağaçlarının altından geçtiler. Kırmızı köşkün yeşil kapısını çaldılar.

Hacı Niyazi Efendi eski bir vakıf memuruydu. Hürriyet'te tazminat alarak daireden çekilmiş, ev alıp satmakla geçinmeye başlamıştı. Fakat çok doğru bir adamdı. Senede belki yüz ev sattığı halde, kendi perili köşküne, hariçten gelip Hanya'dan Konya'dan haberi olmayan, enayi bir müşteriyi sokmuyor;

"Allah'tan korkarım, neme lazım!" diyordu.

Köşkünün perili olduğunu hiç saklamazdı. Kapıyı kendi açtı. Sermet Bey evi gezmek istediğini söyledi.

"Pekâlâ, buyurun." dedi.

Önlerine düştü. Bahçeden geçtiler. Hacı Niyazi Efendi sokakta sarı aba cübbesinin cebinden pirinç bir anahtar çıkardı. Bahçe kapısını açtı. Sermet Beye;

"Bu anahtar köşkü de açar..." dedi.

Yürüdüler, bahçe hakikaten biraz bakımsızdı. Bakımsızlıktan, ayak basmamış bir dere içine dönmüştü. Köşkün arkasındaki küçük çam ormanında da vahşi bir sessizlik vardı. Bekçi köşke girmedi. Kapıda kaldı. Sermet Bey, ev sahibiyle gezdi. Süslemeye hiç diyecek yoktu. Alt kat bütün mermerdi. Sarnıç, banyo, kuyu, kümes, ahır... Hepsi tamamdı.

"Kirası ne kadar?

" Çok istemiyorum. Yüz seksen lira. Ama üç seneliğini peşin isterim."

"Niçin?"

"Bakınız beyim, niçin: Düşmanlarım, köşk kiracısız kalsın diye peri filan sözü çıkarmışlar. Birisi girdi mi, herkes gönüllü olarak peri propagandasına başlar. Sonunda kiracılar işittikleri yalanı, gördük sanıyorlar. Mesela kış ortası köşkü başıma bırakıp savuşuyorlar. Daha fenası, çıkanlarda propagandacılara katılıyor. İki sene daha böyle giderse malımı ne satabileceğim, ne de kiracı bulacağım."

Sermet Bey sordu:

"Köşkünüz ne kadar boş kaldı?"

"Gerçi şimdiye kadar hemen hiç... Fakat giren, komşuların sözüne kapılır. Çok durmaz. Ürker, kaçar."

"Ben ürkmem."

"İnşallah."

"Fakat üç senelik peşin, bu biraz ağır..."

"Ne yapayım beyim. Canım yandı. İsterseniz..."

Sermet Bey köşkü çok beğenmişti. Hem kirası da ucuzdu. Şimdi üç odalı kulübelerin seneliğine yüz elli lira istiyorlardı.

Hemen o gün kontratı yaptılar Üç senelik kira olan beş yüz kırk lira peşin verilecekti. Hacı Niyazi Efendi'nin evinden çıktıktan sonra Sermet Bey bekçiye çıkardı, bahşiş diye bir yirmi beşlik kâğıt verdi. Bekçi;

"Paranıza yazık oldu efendi," dedi, "üç sene değil, üç ay oturamazsınız."

"Görürsün."

"Görürüz. Hacı Efendi her girenden böyle üç seneliğini peşin alır, ama hiç birisi bir yaz kalamaz. Verdikleri para da yanar."

Sermet Bey bir hafta sonra kalabalık ailesiyle köşke taşındı. Halis bir zevk ehliydi. Her gece çalgı çalmak, yemek, içmek, keyif, sefa gırla giderdi. Daima akrabalarından kadın, erkek, dört beş misafiri bulunurdu. Sermet Bey Türkiyeliydi. Fakat Avrupalıların "Gün-

düz cefa, gece sefa" ilkesini kabul etmişti. Çocukları mektebe giderlerdi. Kızlarını büyük ticarethanelere kâtip diye yerleştirmişti. Karısı kız mekteplerinde piyano dersi verirdi. Evde çalışmayan yalnız yetmiş beşlik annesiydi. O da mutfağa, hizmetçilere filan bakardı. Yemeği gece yarasına yakın yerler, yemekten sonra hiç oturmazlar, hemen yatarlardı.

Aradan on beş gün geçmedi. Bir gece aşağı kattan bir çığlık koptu. Hizmetçi Artemisya, avazı çıktığı kadar haykırarak yukarı koştu. Arkada, çamların arasında beyaz bir şeyin gezindiğini haber verdi.

"Gözünüze öyle görünmüştür!" dediler.

Gören diğer hizmetçilere de kanmadılar. Çoluk çocuk, hepsi arka odanın balkonuna çıktılar. Artemisya'nın parmağıyla gösterdiği beyaz hayaleti gördüler. Ağaçların altında duruyor, sanki köşke bakıyordu. Sermet Bey gözlerini oğuşturdu:

"Vay anasını!" dedi. "Telkinin kuvvetine bak!

Karısı, kızları, çocukları korkudan sapsarı kesildiler. Büyük kızı;

"Ne telkini beybaba! İşte karşımızda, görmüyor musun?" dedi.

"Görüyorum."

"Ey, o hâlde telkin ne demek?"

"Buraya girdik gireli peri masalından başka bir şey işittik mi? Her gelen bir şey söyledi. Şimdi biz bu tesirle böyle hepimiz birden, olmayan bir şeyi görüyoruz."

ÖMER SEYFETTİN

PERİLİ KÖŞK

"Hikâyelerini Türk toplumunun özünü oluşturan yerli ve gelenekçi unsurlarından taviz vermeden kaleme alan Ömer Seyfettin, edebiyat tarihimizin önde gelen yazarlarındandır.

Aynı zamanda kısa hikâyeciliğin de kurucusu olan yazarın *Perili Köşk, Üç Öğüt, Hürriyet Gecesi, Deve ve Kurumuş Ağaçlar* gibi bilinen öykülerini ve daha fazlasını bu kitapta bulacaksınız.

Ustaca kaleme alınmış hikâyelerin satırları arasında gezinirken âdeta zamanda yolculuk yapacaksınız."

www.gnchyt.com

9 786059 562386

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt